

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 16.8.2007
COM(2007) 474 végleges

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

VERSENYKÉPES RÉGIÓK: KUTATÁS ÉS INNOVÁCIÓ

**Hozzájárulás a gazdasági növekedés felgyorsításához, a munkahelyek számának
növeléséhez és minőségének javításához**

{SEC(2007)1045}

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

VERSENYKÉPES RÉGIÓK: KUTATÁS ÉS INNOVÁCIÓ

Hozzájárulás a gazdasági növekedés felgyorsításához, a munkahelyek számának növeléséhez és minőségének javításához

1. BEVEZETÉS

A gazdasági növekedést és a foglalkoztatást zászlajára tűző megújult partnerség elő kívánja mozdítani a tudásalapú gazdaság ügyét, és ebben a folyamatban fontos szerepet kap a kutatás, a technológiafejlesztés és az innováció. Közösségi szinten az Európai Unió három alapvető eszközrendszerrel rendelkezik: a strukturális alapokból és a Kohéziós Alapból finanszírozott kohéziós politikával, a kutatási keretprogrammal, valamint a versenyképességi és innovációs keretprogrammal. Ebben a közleményben azt mutatjuk be, hogy természetüknél fogva milyen szinergiák rejlenek az európai kutatáspolitiká, innovációpolitika és kohéziós politika finanszírozási eszközeiben. A három eszközrendszer hatékonyságának növelése érdekében ezeket az elvi szinten meglévő szinergiákat a nemzeti és a regionális hatóságoknak, valamint a regionális gazdaság szereplőinek a gyakorlatban kell kamatoztatniuk. A közlemény számba veszi a jelenlegi helyzetet, és felszólítja a tagállamokat és a régiókat, hogy igyekezzenek hatékonyabban élni az európai uniós kutatáspolitiká, innovációpolitika és kohéziós politika, valamint a kapcsolódó finanszírozási eszközök nyújtotta lehetőségekkel.

A kutatás és az innováció alapvetően fontos több, az Európai Unió előtt álló lényeges kérdés kezelésében, csakúgy, mint a gazdasági növekedésen, a társadalmi felelősségen és a fenntartható fejlődésen alapuló európai uniós modell továbbélésében. Fokoznunk kell a termelékenységet, növelnünk a foglalkoztatási rátákat, és olyan gazdasági tevékenységre kell áttérnünk, amely nagy hozzáadott értéket képvisel. A munkavállalóknak nagy felkészültséggel és alkalmazkodóképességgel kell rendelkezniük. A kutatási és az innovációs erőfeszítések fokozásához tehát elengedhetetlen a humántőkébe való beruházás.

A kutatás és az innováció megoldásokat kínál emellett az erőforrások nem fenntartható igénybevételének (beleértve az energiafogyasztás nem fenntartható voltát is) megszüntetéséhez, az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez és a demográfiai változások kezeléséhez. A nyílt, globális gazdaságban a versenyképesség azon áll vagy bukik, hogy az egyes vállalkozások mennyire képesek nagy hozzáadott értékű termékeket és szolgáltatásokat előállítani. Az innovációalapú gazdasági növekedés felé való elmozdulás ezért központi jelentőséget kap a megújult lisszaboni célkitűzések megvalósítása, tehát végső soron az EU-nak a globalizációra adott válaszreakciója szempontjából.

Az innováció kérdésével leghatékonyabban regionális szinten van mód foglalkozni, a fizikai közelség ugyanis serkentőleg hat a köz- és a magánszektor egyes szereplői közötti partnerségek kialakulására. A regionális csoportosulások gyakran központi szerepet játszanak a kutatás, a technológiafejlesztés és az innováció előmozdításának sikerében. A régiók gazdasági teljesítménye szempontjából létfontosságú, hogy a regionális döntéshozók és a régióban működő vállalkozók mennyire képesek a tudásból, a készségekből és a hozzáértésből fenntartható versenyelőnyt kovácsolni. Az európai régiók azonban távolról sem egyformán képesek a tudást és a technológiát befogadni, fejleszteni. Ez pedig határt szab a gazdaság növekedési kilátásainak az egyes régiókban, és nagy valószínűséggel tovább fogja

növelni az EU-n belül már ma is jelentős jólétsbeli különbségeket, amelyek pedig éppen nemrégiben, az egyes bővítések alkalmával váltak még hangsúlyosabbá.

Az EU előtt álló új keletű kihívások egyre összetettebbek, és strukturáltabb, stratégiai szemléletű közösségi, nemzeti és regionális politikákat sürgetnek.

A Közösség kutatáspolitikája, innovációpolitikája és kohéziós politikája a lisszaboni törekvések kontextusában a következő közös, illetőleg egymást kiegészítő szakpolitikai prioritások körül szerveződik:

- egy Európai Kutatási Térség (EKT) kiépítése az európai kiválóság segítésén keresztül a kutatási-fejlesztési kapacitás növeléséhez történő hozzájárulással, valamint a strukturális hiányosságok csökkentésével,
- a kutatási-fejlesztési és az innovációs teljesítmény javítása és ennek révén hozzájárulás a gazdasági növekedéshez és a munkahelyteremtéshez az egészséges gazdasági környezet elősegítésével, a kockázati tőkéhez való hozzájutás megkönnyítésével, az innovációs klaszterek létrejöttének támogatásával, a humántőke minőségének javításával, a technológiaátadás serkentésével elsősorban az egyetemektől és a kutatóközpontoktól a kkv-k felé és a kkv-k között, valamint a közfinanszírozású kutatási-fejlesztési, illetőleg tudásintézmények abban való segítésével, hogy – például hálózatépítési tevékenység révén – kapcsolatokat ápoljanak a helyi üzleti közösséggel,
- az európai vállalkozások és régiók versenyképességének megerősítése különösen a vállalkozókedv javításával és a kkv-k támogatásával, ideértve az üzleti támogató hálózatokat is,
- a kibővített Európai Unió gazdasági és társadalmi kohéziójának megerősítése a Közösség harmonikus, kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődésének segítése érdekében,
- a nemzeti, regionális és régióközi innovációs stratégiák segítése,
- az innováció és az innovációs klaszterek segítése.

2. TISZTELETBEN TARTANI A KÜLÖNBSÉGEKET, UGYANAKKOR SZINERGIÁKAT KIALAKÍTANI

Ha azokat a lehetőségeket szeretnénk felkutatni, amelyek révén növelhetők az egyes szakpolitikák közötti szinergiák, akkor először meg kell értenünk az egyes szakpolitikák indíttatását. Az Európai Unió kutatáspolitikája, innovációpolitikája és kohéziós politikája különbözőképpen közelít a foglalkoztatás és a gazdasági növekedés közös céljainak eléréséhez. A kutatáspolitikai a nemzetközi szintű kiválóság segítésére összpontosít, míg az innovációpolitika arra, hogy hogyan lehet a tudást üzleti lehetőségekre, valamint a társadalmi szükségletek új módokon történő kielégítésére, így például a szervezeteken belüli struktúrákat és folyamatokat vagy a szervezetek közötti kapcsolódásokat érintő folyamat- és szervezeti innovációra átváltani. A kohéziós politika esetében a hangsúly a regionális kiválóság előmozdításán van. A jelenlegi programozási időszakban a lisszaboni stratégia támogatásaképpen erre a kérdéskörre jelentős mértékű finanszírozás jut különösen a kutatás és technológiafejlesztés (KTF) és az innováció területén, mind a kevésbé fejlett régiókban, amelyekben az e tevékenységek végzésére való képesség megteremtése a feladat, mind pedig

a fejlettebbekben, amelyekben e tevékenységek megerősítése a cél. A kohéziós politika keretében a 2007–2013. időszakra kidolgozott programokban a tagállamok kötelesek a rendelkezésre álló források 60%-át, illetve 75%-át a lisszaboni célokkal összefüggő finanszírozásra, így KTF-re és innovációra elkülöníteni.¹ Most tehát sokkal több lehetőség van szinergiákat létrehozni a kutatás- és az innovációpolitikával, mint korábban bármikor.

A három különböző politika összehangolásának megerősítése kapcsán nem szabad megfeledkezni a következő szempontokról:

- (1) A három politika jogalapjául eltérő rendelkezések szolgálnak az alapszerződésekben. Az általános értelemben vett cél: a foglalkoztatás és a gazdasági növekedés megegyezik, a különös célkitűzéseket azonban a Szerződéssel összhangban kell meghatározni.
- (2) Az eltérő jogalaptól fakadóan a kutatás- és az innovációpolitika finanszírozási eszközei tématerületekre, míg a kohéziós politikáéi földrajzi értelemben vett területekre irányulnak. Az első eszközcsoport tehát tematikus szakosodást eredményez, a második integrált szemléletet igyekszik megvalósítani.
- (3) Különbségek a gyakorlati megvalósítást illetően is vannak. A hetedik keretprogram alapvetően európai szintű, versenyezettésen alapuló pályázati felhívásokkal működik. A pályázatok elbírálásában a Bizottságot független szakértők segítik, és a pályázatok kiválasztása a bennük megtestesülő kiválóság alapján történik. A versenyképességi és innovációs keretprogram IKT-vel és intelligens energiával foglalkozó komponense ugyancsak európai szintű pályázati felhívásokkal működik, a többi pénzügyi eszköz azonban szándéknyilatkozat benyújtására irányuló, állandó jellegű nyílt felhívásokkal él, és a beérkező nyilatkozatokat az Európai Beruházási Alap (EBA) és a Bizottság közösen bírálja el. A kohéziós politika programjainak végrehajtása az EU és a tagállamok közötti megosztott igazgatás és a többszintű kormányzás elveit követi. Ezek a programok is gyakran élnek ajánlattételi felhívásokkal, amelyek azonban csak egy-egy régióra terjednek ki (bár a kohéziós politika egyes programjai tagállami szintűek, illetve több régiót is felölelnek). A kiválasztási folyamat tehát elsősorban a regionális partnerségeken alapul. E különbségek miatt a közvetlen kedvezményezettek is eltérőek lehetnek.

Mindezeket figyelembe véve a 2007–2013. időszakra szóló szakpolitikák felvázolása során a Bizottság megvizsgálta, hogy az egyes közösségi politikák hogyan egészíthetnék ki legjobban egymást, és hogyan lehetne hidakat ácsolni az öt érintett finanszírozási eszköz: a hetedik KTF-keretprogram, a versenyképességi és innovációs keretprogram, a kohéziós politika finanszírozási eszközei (a strukturális alapok, illetőleg az Európai Regionális Fejlesztési Alap [ERFA] és az Európai Szociális Alap [ESZA]²), valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) között. Amint az I. mellékletben bemutatjuk, ezek az

¹ A 60%-os cél a kevésbé fejlett régiókra (az ún. konvergenciaregiókra), a 75% a többi régióra (az ún. versenyképesség-regiókra) vonatkozik. A célok az EU-15-ben kötelezőek, az EU-12-ben önkéntes alapon teljesítendő elvárásoknak tekintendők. A Bizottság a 2007 őszi elfogadandó, „A lisszaboni célok és a régiók: innovációpolitika és kohéziós politika 2007–2013-ban” című közleményében fog teljes körűen beszámolni a tagállami programokról.

² Mivel a kohéziós politika harmadik finanszírozási eszköze, a Kohéziós Alap nem kapcsolódik közvetlenül a kutatáshoz, a technológiafejlesztéshez és az innovációhoz (a továbbiakban együtt: KTFI), ezért e helyütt ezt az eszközt figyelmen kívül hagyjuk.

eszközök most jobb lehetőséget adnak az összehangolt felhasználásra, mint korábban. Az összehangolt felhasználást az is megkönnyíti, hogy az öt finanszírozási eszköz tárgyidőszaka megegyezik (2007–2013).

A hetedik keretprogramba több olyan konkrét kezdeményezés is bekerült, amely javítja az elmaradottabb régiókban működő gazdasági szereplők lehetőségeit az együttműködésen alapuló projekteken való részvételre, az azonban nem látszott indokoltnak, hogy a kiválasztási kritériumok a projektek regionális dimenziójára is tekintettel legyenek, mint ahogy az sem, hogy a régió fejlettségi szintjétől függően eltérőek legyenek a támogatási szintek. Hasonlóképpen: bár a kohéziós politika nem különíti el a KTFI-re – vagy akár bármely más ágazatra – egy meghatározott összeget, mind a kohéziós politikára vonatkozó rendeletek, mind a kohéziós stratégiai iránymutatások egyértelműen segítik a régiók kutatási és innovációs kapacitásának növelését azáltal, hogy jövedelmező beruházásokat támogatnak, és segítséget nyújtanak a K+F és az innováció területén a helyileg rendelkezésre álló javakra alapozó, stratégiai jellegű kezdeményezéseknek. A rendelkezésre álló indikatív adatok szerint a tagállamok a kohéziós politikára szánt finanszírozásból mindegy 45 milliárd EUR összeget különítettek el kutatási, fejlesztési és innovációs célú beruházásokra, ideértve a humántőkére irányuló beruházásokat is. Ez több mint háromszorosa annak az összegnek, amely ugyanezekre a területekre a 2000–2006. időszakban jutott.

Mint a közösségi stratégiai iránymutatások is jelzik, a koherens kutatási, technológiafejlesztési és innovációs támogatási stratégia kulcsa a tagállamok és a régiók kezében van, hiszen ezek tudják megítélni a beruházási igényeket, és tudják felvázolni az egyes projekteket. Bár a közpénzekkel való hatékony és eredményes gazdálkodás elveiből kiindulva nincs mód arra, hogy ugyanazon támogatható költségek különböző közösségi forrásból kapjanak finanszírozást (1083/2006/EK tanácsi rendelet 54. cikk (5) bekezdés), azt semmi sem zárja ki, hogy a strukturális alapok, az EMVA és más uniós források például ugyanazon kutatási és innovációs projekt különböző aspektusait vagy fázisait támogassák, feltéve, hogy az adott aspektus vagy fázis megfelel az adott finanszírozási forrás támogatási kritériumainak.

Az is lényeges ugyanakkor, hogy a szinergia ne merüljön ki a projektfinanszírozás komplementaritásában: a kutatási és innovációs kapacitások kiépítésében és fejlesztésében is szerepet kell kapnia. A szinergia másik fontos formája a közösségi finanszírozási eszközök által is bátorított tudásátadás. Az összes említett közösségi eszközrendszer felhasználható emellett a társadalmi természetű innováció támogatására is. Mindhárom közösségi eszközrendszer számos lehetőséget kínál arra (például az előrejelzési tevékenységek révén), hogy az Európai Unió régiói megosszák egymással kutatási és innovációs know-how-jukat. A bevált gyakorlati megoldások régióközi partnerségek révén történő átadása központi szerepet játszik az egész EU kutatási és innovációs teljesítményének javításában. A kohéziós politikában ebből a szempontból fontos szerep fog hárulni a „Régiók a gazdasági változásért” elnevezésű kezdeményezésre, valamint az innovatív cselekvéseknek és a transznacionális programoknak a strukturális alapokkal kapcsolatos operatív programokban való figyelembevételére, míg a hetedik keretprogramban külön ezzel a kérdéskörrel foglalkozik „A tudás régiói”, „A kutatási potenciál felszabadítása” és az „ERA-NET” tevékenység. Végezetül a versenyképességi és innovációs keretprogram további lehetőségeket kínál az innováció területén a tudás és a bevált gyakorlati megoldások cseréjére.

3. A KUTATÁSPOLITIKA, AZ INNOVÁCIÓPOLITIKA ÉS A KOHÉZIÓS POLITIKA KÖZÖTTI SZINERGIÁK NÖVELÉSE FELÉ

A Versenyképességi Tanács a legutóbbi ülésein több alkalommal rámutatott a kutatáspolitikára, a versenyképességi politika és a regionális politika közötti szinergiák erősítésének szükségességére.³ Több tanácsadó csoport és más szereplő ugyancsak foglalkozott ezekkel a kérdésekkel, és jobb nemzeti szintű együttműködést és koordinációt sürgetett az egyes szereplők között.⁴ Ezek a csoportok számos kérdéssel foglalkoztak meg ajánlásokat:

- (a) arról az értékről, amelyet a keretprogram és a kohéziós politika körébe tartozó programok koordinált felhasználására vonatkozó konkrét stratégia kialakítása a nemzeti és a regionális hatóságok számára KTFI-stratégiájukon belül képvisel;
- (b) annak fontosságáról, hogy a kohéziós politikában és a keretprogramokban rejlő lehetőségek felhasználásával, csereprogramok és hálózatba szerveződés révén megerősödjék a KTFI-stratégiák irányítása;
- (c) javaslatokat adtak a szinergiák megerősítésére egyes kulcsfontosságú területeken: a KTFI-kapacitás megerősítésében és fejlesztésében, a kiválóság fejlesztésében, a kkv-kre fordítandó kellő figyelem terén, az európai és nemzetközi szintű együttműködés kialakításában, valamint a K+F-tevékenységből származó eredmények gazdasági hasznosításának megerősítése terén;
- (d) annak szükségességéről, hogy javuljon a kutatási keretprogram, a versenyképességi és innovációs keretprogram és a kohéziós politika végrehajtásában részt vevő nemzeti és regionális szereplők közötti párbeszéd és együttműködés, és a kedvezményezetteknek jobb információk álljanak rendelkezésére;
- (e) arról, hogy hogyan lehetne a hetedik keretprogram „Kapacitások” egyedi programja keretében támogatásban részesített cselekvéseket felhasználni a

³ A (Versenyképességi) Tanács 2007. június 25-én következtetéseket fogadott el „Hatékonyabb támogatás a kutatás és innováció számára: a kutatási keretprogram és a strukturális alapok felhasználásának összehangolása” címmel. A következtetések egyebek mellett kiemelik a KTFI-stratégiák kidolgozásának fontosságát, valamint a KTFI-kiválósággal kapcsolatos vezetési és fejlesztési tevékenység megerősítését.

⁴ Az Európai Unió Tudományos és Műszaki Kutatási Bizottsága (CREST) iránymutatásokat fogadott el *How to make better coordinated use of Framework Programme and Structural Funds to support R&D* („Hogyan használható fel a K+F támogatására összehangoltabb módon a kutatási keretprogram és a strukturális alapok”) címmel; az Európai Kutatási Tanácsadó Bizottság (EURAB) *Energising Europe’s Knowledge Triangle of Research, Education and Innovation through the Structural Funds* („Európa kutatás-oktatás-innováció tudásháromszögének felpezsdítése a strukturális alapokon keresztül”) címmel adott tanácsot; a Kutatási Infrastruktúrák Európai Stratégiai Fóruma (ESFRI) a kutatási infrastruktúra terén sürgetett a szinergiák kialakítására. Az ESFRI 2008 elején elemzést fog közreadni a páneurópai kutatási infrastruktúra *regionális vonatkozásairól*. Egy, az Európai Parlament ITRE bizottságának megbízásából nemrégiben *Synergies between the EU 7th Research Framework Programme, the Competitiveness and Innovation Framework Programme and the Structural Funds* („Szinergiák az EU hetedik kutatási keretprogramja, a versenyképességi és innovációs keretprogram és a strukturális alapok között”) címmel készített tanulmány a hetedik keretprogram, a versenyképességi és innovációs keretprogram, illetve a strukturális alapok közötti szinergiák oly módon történő megerősítésére szólít fel, hogy lehetőleg se lefedetlen területek, se átfedések ne legyenek.

részt vevő régiókban a kohéziós politika kapcsolódó programjának egyes cselekvései kidolgozásában és végrehajtásában; és fordítva, hogyan lehetne a kohéziós politika programjait a keretprogramokban való jövőbeli részvétel alapjainak lerakására felhasználni;

- (f) annak szükségességéről, hogy a kutatási infrastruktúra tekintetében javuljanak a kohéziós politika és a hetedik keretprogram közötti szinergiák, valamint annak fontosságáról, hogy az „újabb” tagállamoknak érdemi szerep jusson „a kutatási infrastruktúrák európai útitervében”.

4. KÖVETKEZTETÉSEK

Az Európai Unió egymást kiegészítő szakpolitikákat folytat az európai régiókban és a tagállamokban megvalósuló kutatás, innováció és vállalkozói tevékenység támogatására. A fenntartható fejlődésen alapuló európai uniós modell működésének előfeltétele, hogy Európa kiváló kutatási és innovációs háttérrel rendelkezzen. A kohéziós politika segítheti az egyes régiókat a kutatási és innovációs kapacitás kiépítésében, a társadalmi természetű innováció ösztönzésében és támogatásában, valamint a bevált gyakorlati megoldások transznacionális és régióközi együttműködés keretében megvalósuló cseréjében. Ha a regionális szereplők kellő kapacitásra tettek szert ahhoz, hogy az európai keretprogramokban sikeresen felvehessék a versenyt, a kutatási és technológiafejlesztési, illetőleg a versenyképességi és innovációs keretprogram a bevált gyakorlati megoldások további cseréjével, a multinacionális szemléletmód ösztönzésével, valamint az egyes szereplők konkrét problémák megoldásában való együttes mozgósításával „továbbfejleszti” ezt a kapacitást. A strukturális alapok ezután felhasználhatók a két keretprogram eszközzel történő azonosított igények kielégítésének támogatására.

A Közösség az elmúlt időszakban gondoskodott arról, hogy szinergiák álljanak fenn a gazdasági növekedés és a foglalkoztatás megerősítésére létrehozott eszközök között. Most a nemzeti és regionális hatóságokon, illetőleg a többi érdekelten a sor, hogy az eszközzel történő ilyen módon fennálló szinergiákat a gyakorlatban is kamatoztassák. Az Európai Unió kutatási és innovációs teljesítményével kapcsolatban kitűzött nagyra törő célok teljesítése a tagállamokon áll vagy bukik. A kohéziós politikában a Közösség ehhez komoly beruházási forrásokat tud mozgósítani, és biztatóak azok az eredmények, amelyeket a tagállamok a 2007–2013. időszakra vonatkozóan e politika felhasználásával eddig elértek az európai uniós kutatás és innováció ösztönzésében. A Bizottság mindazonáltal úgy véli, hogy nemzeti és regionális szinten a finanszírozási eszközökkel kapcsolatos tájékoztatás és az eszközök felhasználása terén még többet lehetne tenni.

- (1) A Bizottság felkéri a tagállamokat, hogy tegyék jobba a kutatási és technológiafejlesztési, az innovációs és a kohéziós közösségi támogatási eszközök nemzeti és regionális szintű összehangolt előkészítésére és felhasználására alkalmazott eljárásaikat, és a nemzeti reformprogramjuk végrehajtásáról szóló jelentésükben adjanak tájékoztatást arról, hogy ezek az eljárások hogyan járulnak hozzá az adott tagállam előtt álló legfontosabb kihívások kezeléséhez. A stratégiák és az operatív mechanizmusok előkészítése, valamint a kutatási és innovációs projektek különböző aspektusaival kapcsolatban és különböző szakaszai során fontolóra kell venni az összehangolt felhasználás lehetőségeit. Ki kell továbbá alakítani olyan rendszereket, amelyekkel a három közösségi finanszírozási eszköz által kínált lehetőségek tudatosíthatók a kutatási keretprogram, a versenyképességi és innovációs

keretprogram, valamint a kohéziós politika körébe tartozó programok végrehajtásában nemzeti és regionális szinten részt vevő különböző szereplőkben (ideértve a kutatásért és az innovációért felelős nemzeti és regionális minisztériumokat is); amelyekkel ezen finanszírozási eszközök felhasználása előmozdítható; amelyek biztosítják a finanszírozási eszközök között fennálló szinergiák kiaknázására vonatkozó információk és bevált gyakorlati megoldások cseréjét; valamint amelyek a potenciális kedvezményezettek számára hozzáférhetővé teszik a három finanszírozási eszközzel kapcsolatos információkat.

- (2) A Bizottság 2007 végéig gyakorlati útmutatót fog összeállítani, amely az egyes finanszírozási lehetőségeket a kutatási és innovációs tevékenységéhez uniós forrást kereső kutatóintézet, illetve vállalat szemszögéből ismerteti. Az útmutató azt is összefoglalja majd, hogyan hozhatók létre nemzeti és regionális szintű mechanizmusok a különböző finanszírozási eszközökhöz való összehangolt hozzáférés segítésére, és elmagyarázza az 1083/2006/EK tanácsi rendelet 54. cikkének (5) bekezdésében foglalt, az azonos jellegű támogatható költségek két eltérő közösségi forrásból való finanszírozását szabályozó rendelkezést.
- (3) A Bizottság 2009 tavaszán jelentésben fog beszámolni a nemzeti és regionális szinten a közösségi finanszírozási eszközök összehangolt felhasználásában elért előrehaladásról, és példákon keresztül mutatja be a nemzeti és a regionális szintű bevált gyakorlati megoldásokat.
- (4) Annak elősegítésére, hogy a közösségi, a nemzeti és a regionális finanszírozási eszközök egymást jól kiegészíthessék, a Bizottság rendszeresen tudatni fogja a nemzeti és a regionális közigazgatási szervekkel, hogy a területükön mely szervezetek kaptak finanszírozást a hetedik keretprogramból, illetve a versenyképességi és innovációs keretprogramból. Ez a tájékoztatás az egyes finanszírozási eszközök meglévő struktúráin keresztül fog történni.

Az e közleményben megjelölt teendők gyakorlati megvalósulása érdekében, a kapcsolódó intézkedések támogatása és tanácsadás céljából a Bizottság rendszeres időközönként össze fogja hívni a kutatás, az innováció és a regionális fejlesztés területén érdekelt szervezetek, valamint a Bizottságon belül a „versenyképes európai régiók” ügyével foglalkozó szervezeti egységek képviselőit.